

TEEKENEN DER TIJDEN

„Kibboets Galoejoth“ — Vele miljoenen Joden!

„De Hope Israëls,“ het reeds drie kwart eeuw bestaande Blad van de „Nederlandsche Vereeniging voor Israël“ heeft een interessant artikel onder den trekkenden titel „Een nationaal Doodvonnis.“

Een nog overgebleven Zionistenleider uit den tijd van Herzl noemt het Engelsche voorstel om Palestina te verdeelen tusschen de Joden en de Arabieren een doodvonnis voor de Joodsche natie. Deze leider, die voorzitter is van het Comité van Joodschen landinkoop, is ervan overtuigd, dat de Arabieren zich tegen een zoodanig voorstel verzetten zullen. Maar dat daargelaten, van de Joden zelf verwacht hij als antwoord een beslist en krachtig néén! Hij motiveert het als volgt:

„Gedurende tweeduizend jaar hebben wij in onze gebeden niet over een Joodschen staat gesproken, maar over een Kibboets Galoejoth.

Een Joodsche Staat kan met een miljoen menschen tevreden zijn. „Kibboets Galoejoth“ beteekent: vele miljoenen Joden, die in den loop der jaren in het land zullen komen. Als men ons vraagt, waarom wij naar Erets Israël gaan, antwoorden wij: Voor den Kibboets Galoejoth. En reeds voor dertig jaar, in den tijd van het Uganda-plan, is het ons duidelijk geworden, dat daarvoor slechts één land bestaat: Palestina met zijn Bijbelsche grenzen.

En dan komt men tot ons en zegt: „Wij zullen een belangrijk deel van het land afsnijden en u de rest geven.“ Als men deze operatie zonder onze toestemming verricht, dan blijft ons slechts één uitweg over: Strijd tegen deze plaag. En als men onze toestemming vraagt en ons voor het alternatief stelt: of gij zijt tevreden met een Joodschen staat aan de zeekust en gij kunt daar in volledige rust werken, of gij krijgt het heele land, maar met lasten, moeilijkheden en stringen, dan kies ik den tweeden weg. Wee het volk, dat zijn idealen in den steek laat ter wille van een rustig uur. Dat is de ideologische kant van de zaak en die is, naar mijn meening, beslissend.

Maar ook van een praktisch gezichtspunt uit.

Neen! Als er iemand mocht zijn, die dit voorstel uit een praktisch oogpunt voor juist houdt, dan zullen wij hem zeggen: „Gij wilt in ons land een zoogenaamd „Ansedlungsrayon“ scheppen. Welk praktisch nut ziet gij in het voorstel? Een Joodsche staat, een vlag, uniformen en ook... een plaats in den Volkenbond... misschien de plaats van den vertegenwoordiger van Abessinïë.“

Als ik desondanks de kwestie in alle rust bespreek, dan doe ik dat alleen, omdat ik in het diepst van mijn ziel aan die heele zaak niet geloof.

Ik weet niet, hoe groot mijn invloed op de Zionistische Organisatie is, maar zoo lang ik leef zal ik met alle kracht en onder alle omstandigheden tegen zulk een voorstel strijden, een voorstel, dat ik voor een nationaal doodvonnis houd.“

Aangaande de wereldactie tot kolonisatie van Opper-Galilea zegt dezelfde leider:

„Met het doel, grond in Boven-Galilea en in het Noordelijke gedeelte van het Hule-gebied te verkrijgen, wordt een groote actie ondernomen.

Ik ben overtuigd, dat het Joodsche Volk het juiste antwoord zal geven op den oproep van het Keren Kayemeth en dat Boven-Galilea een belangrijk kolonisatiegebied van Erets Israël zal worden.

De toekomst van Erets Israël is voor ons niet een kwestie van onderzoek. Niets kan ons verhinderen ons werk voort te zetten. Ons standpunt ten aanzien van Palestina zal onder geen enkele omstandigheid veranderen. De Arabieren kunnen ons werk bemoeilijken, zij zijn niet in staat het op te houden. Ook de Engelschen kunnen ons het werk moeilijk maken. Maar ook zij kunnen het werk niet verhinderen. Mijn geloof rust op twee fundamenten. Het eene is rationeel, het andere irrationeel. Dat irrationeële fundament is het geloof van het Joodsche Volk, dat het naar zijn land zal terugkeeren. Daar het dit geloof nooit heeft

verloren, zal het in vervulling gaan. Voor ons is Erets Israël alles. To be or not to be. Leven of sterven. Wij zijn een eeuwig volk en zullen eeuwig leven.“

Tot zoover Ussischkin. We kunnen er weer eens uit zien, wat er leeft in het hart van het Joodsche Volk. Het is onuitroeibaar, zooals ook zijn idealen. Maar wat meer zegt dan alles, hun God is de Jehova, de eeuwig Getrouwe, Wiens Woord in vervulling gaat, Wiens verkiezing onberouwelijk is.

J. T.

VAREN

Een rasecht Nederlander voelt zich het best op zijn gemak **bi**, **op** of **in** het water.

Wij, bewoners van kikkerland, zijn van jongsaf zóó vertrouwd geraakt met water, dat we er heel moeilijk lang buiten kunnen. En maar al te dikwijls hoort men van Nederlanders, die eenigen tijd in het buitenland vertoeven, dat het verlangen naar de vaderlandsche slooten en plassen, rivieren en kanalen of de onafzienbare zilte zee hen te sterk werd.

Natuurlijk bevestigen uitzonderingen den regel. Er zijn van die Jan Salie's, behept met een ingekankerde watervrees. Ze zien overal, waar golfjes kabbelen, gevaren, denken altijd aan mogelijke ongelukken, spreken graag van het seizoen, dat de meeste slachtoffers maakt, zoodra de warmte als 't ware dwingt om de koelte, ergo water op te zoeken. 't Zijn er gelukkig maar weinigen. Een Nederlander vindt zijn element daar waar water is.

Hij wil graag varen. Dat begint al in de prille jeugd, wanneer vlotjes worden geïmproviseerd, die net sterk genoeg zijn om een kinderlichaam te dragen of ook wel eens bewijzen zelfs dát niet te presteeren.

Varen is fijn. Maar... voor men aan welk soort watersport ook zich mag overgeven, behoort men eerst zwemmen te leeren.

Zoo begint ook het boek, dat vóór ons ligt en den titel draagt: Varen. *) Eerst dus zwemmen leeren en goed ook, zóó dat je je in het water even goed thuis gevoelt als op het land. Dan mag je het water op in kano, wherry, roeiboort, sloep, jol en wat er meer is aan vaargelegenheid. Doch zorg er voor op de hoogte te zijn van de meest elementaire beginselen der watersport, steek je licht hier en daar op, leer van anderen en... lees een boek als nu verschenen is over varen. Dat is geen droge verhandeling, maar een kostelijk geïllustreerd werk met foto's en teekeningen in grooten overvloed. Dit boek vertelt je van zwemmen, van liefde voor de levende natuur in Waterland, gunt je een blik op betonnen en bebakening, leert je een sloep, een kano bouwen, wijst je hoe je met touw om moet gaan en de juiste knopen leggen, vindt je een lijst van woorden en uitdrukkingen, die je in watersporttaal telkens tegen komt.

In den zomer wordt over 't algemeen niet zooveel gelezen, maar dit is zuivere zomerlectuur, die niet te genieten is bij lamplicht en een knappend haardvuurtje. Praktische vacantielectuur van de beste soort.

J. H. v. R.

*) Door H. C. van Kampen en Piet Marée. Uitgave van Leopolds Uitgevers Mij, Den Haag.

